

Wienerbergerovská Brick Award již počtvrté

Author: Radomíra Sedláková | Published: 03.05.2010

Cihla (přesněji řečeno její výrobci) si dělá starosti, aby nepodlehla materiálům novějším, dravějším, aby neustrnula v pozici materiálu přežilého či podružného. V tom ji zatím nejvíce a nejzřetelněji pomáhá jeden z největších výrobců cihel, společnost Wienerberger, která letos již počtvrté vypsala soutěž Brick Award o nejzajímavější cihelné stavby, kde se sešly hlavně stavby evropské, ale i z Asie a Afriky. Přitom ke cti Wienerbergeru nutno přiznat, že jim jde především o cihly jako stavební materiál, do soutěže tedy mohou vstoupit cihelné stavby bez ohledu na to, z jakých cihel jsou. Výsledky soutěže představuje kniha s jednoduchým názvem Brick 2010. V ní jsou shromážděny čtyři desítky staveb - ty vybrala mezinárodní porota architektů, z nich pak pět ocenila. Vzhledem k množství cihlových staveb, které všude vznikají, už jen zařazení stavby do knihy je potvrzením jejich architektonických kvalit.

Pestrá všehochuť

Ta soutěžní čtyřicítka má zajímavé složení. Samozřejmě převládají stavby pro bydlení, neboť tam jako by cihla byla nejvíc doma, a je jedno, zda jsou to rodinné domy nebo domy bytové. Pak se ovšem v soutěži sešla velmi pestrá všehochuť. O letošní Brick Award soutěžily mateřské, vysoké a specializované školy, sportovní areály, správní budovy, divadla (ta hned dvě, městské divadlo v Haarlemu od Erika van Egeraata a královské divadlo v Kodani od Lundgaard a Tranberg Architekti), dokonce i velké nákupní centrum (Ermitáž Plaza v Moskvě od Sergeje Kiseljova a Vladimíra Labutina), vinotéka (v Mojmírovicích na Slovensku od Viktora Šabíka) nebo muzeum, které se tu stalo třetím nejzastoupenějším typem (mj. dostavba madridského Prada od Rafaela Monea, Jianchuanovo muzeum zrcadel a zemětřesení v čínském Anrenu od Atelieru Li Xinggang). A pak ještě třeba kadeřnický salon, dominikánské centrum, knihovna... Česko letos v soutěži reprezentují domy z rezidenčního komplexu Na Krutci, které navrhl brněnský ateliér Kuba-Pilař.

Muzeum, škola a rodinný dům

V tom širokém spektru staveb porota nejprve udělila dvě mimořádná ocenění. První získalo Architektonické muzeum Insel Hombroich, jehož autory jsou Alvaro Siza a Rudolf Finsterwalder. To je součástí soustavy staveb, některých docela malých, na pozemku, kde kdysi bylo raketové silo. Dnes je v celém areálu řada uměleckých nadací se svými galeriemi, výstavními prostory a řadou dalších přitažlivých aktivit. Vše pečlivě vkomponované do krajiny. Architektonické muzeum je nejnovější z nich, podivuhodné nejen tím, jak je pečlivě začleněno do terénu, ale také tím, že cihly na jeho zdech použité jsou cihly z bouraček - muzeum tak v sobě nese odkaz zmizelých staveb...

Druhé mimořádné ocenění získal soubor staveb pro veřejnost, především dvě školy v Mali, které navrhl italský architekt Emilio Caravatti. Je to ojedinělá stavba - je z nepálených cihel, které si stavebníci i stavitelé v jednom vyráběli sami. Pro konstrukci byla využita i lehká ocelová konstrukce nesoucí lehkou střechu, jinak ovšem byla zvolena místa i materiálu bližší tradiční núbijská klenba.

Třetí cenu dostal Nikolaus Bienefeld za rodinný dům v německém Hüttingenu. To je velmi jednoduchá, drobná a tradičně vyhlížející stavba dbající o to, aby nerušila v krajině. Její fasáda velmi nápaditě pracuje s rezným zdívem, které se jakoby prořezává velmi silnými vrstvami malty.

Druhá cena je - možno říci - roztančená. Až neuvěřitelně totiž působí čelní stěna Dokumentačního centra

lidských práv pro Jihovýchodní Asii v Novém Delhi, která je dílem ateliéru Anagram Architekti. Co všechno lze s cihlou udělat! Nejen plasticita, ale skutečně dojem pohybu ten rozmanitý sklad cihel vyvolává.

Nejvyšší cenu Brick Award si tentokrát odnesla stavba lichtenštejnského parlamentu ve Vadúzu od architektonického studia HansjörgGöritz. Malá stavba v podhradí, velmi jednoduchá, z režných teple šedavých cihel, s jediným výjimečným prvkem - s vysokou sedlovou střechou. Minimalismus dovedený do maxima. Stavba skromná a přitom nesmírně působivá, vyjadřující samozřejmou autoritu právě svou střídmostí. Nejen navenek, ale i uvnitř je cihla rozhodujícím materiálem, který zvládá s noblesou i výtvarné detaily.

Prezentace soutěžních prací byla jen jeden večer, sborník Brick zůstává a dává jasně najevo, že ta staříčká cihla, od které moderní doba se tak snažila a snaží utíkat, se prostě nedá. Jde jen o to s ní patřičně moderně, soudobě pracovat.

Fotografie:

- 1) Dům Morjan Poeten
- 2-3) Jihoasijské dokumentační středisko
- 4-5) Zemské fórum Lichtenštejnsko

03.05.2010 09:15, Radomíra Sedláková